

ACC. N:R M. 12567:1-23.

Landskap: Skåne Upptecknare: Ellida Ohlsson, Skurup
Härad: Vemmenhög Berättare: " " "
Socken: Skurup m. fl. Berättarens yrke: lantbr. hustru
Uppteckningsår: 1953 Född år 1889 i Skurup

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Minnebilder. s. 1-23.

LUF 90.

ACC. N:R M. 12567:1.

L. U. F. 90 MinnesTavlor.

Olika minnesTavlor.

I min barndom fanns det inte många hem här där dete minnesTavlor = "ämningsTavlor" över solida antika målar på väggar i stuga & kammare. Där var dessa helt dominerande ämn på 1890-talet.

De var guldade i otydliga rader där man anfrönte till de minnesTavlor nörde om lorde ämn & hade den solida i färdigt minne i de skulle nästan anse för ett helgerän om någon ens talat om att avlägsna dem från deras en gång givna plats. De fick hänga där så länge den generationen lorde & det kunde i undantagsfall förbli så ända in på 1920-talet fast tavlorna då var alldeles utblekta, eller rättare sagt & till färgen nästan liknade brunt omslagspapper, av träsk, damm & var i tillfälle i det varmaste solen lig, näst de mestaste parterna var fullt mulliga.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Luf 90
1

Efter upptäpning hängdes de ändå åter upp på sin gamla plats den jul då de än kom att se ut.

Dessa ämmelskartor var tecknade i trä och målade med svart tusch, om den var höjt eller rumm gjord av ett eller annat väst stoff i något bindmedel än mig inte bekant, men där färgen var lätt pålogd eller lätt avbrudd på pisten, så att den kom tiden ut och det var munt i buntning av gätra papperet som ruddade ut de finare linjerna i ornament i text.

De vanligaste kartorna här var gamla enkla i utprägnad jämfört med andra av annat ursprung varar en del finna bevarade i form av bok. De var utgått från samma person eller efter dess förebilder de statuer. Materialen var papper som mycket dåligt stod emot solljuset utom i det gulade, i tusch, formaten mest kvadratiske eller svagt rektanguläre. Med till en del väntad hista på ett par vanliga stolar sådana som förklarar i den enkla kända på 1860- och 70-talet. Vid.

vidnna om histan ett par beaktigt tilltagna liksom
vassa de ljusstakar eller vaser av de fyllda med
vatten liksom delvis bokstäverna i själva rummet,
det var det som var tydligt till tiden tavlor var med
Ljusstågnna eller vaseras blommor (blommor var i sin-
de om det var ett barn eller en vuxen tavlor var över), den
finare Fekten samt det draperi e.d.s om fanns
upp till vid vidnna som liksom omstätt till sam-
man det övriga blev alltså otydligt till det mest möj-
ligt att urskilja. Nu kommer det för mig att histan
var ett om det var över en vuxen ö lite om det om ett
barn ö såhär var också de andra lämpad därför.
Tavlor som hängt i mindre använda eller i rummen
utan att stod sig bättre. Alla Tavlor utan undantag
hade stått på en i vatten färg, glas ö en tunn träskiva
bakstilla.

Den rista Tavla jag minns hängt uppe var en om ett
par gamla fashar till mig den äldsta var född

ACC. N:R M. 12567:4.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

1836 o. d. 1932 o. den yngsta 1846 d. 1930. Denna Tarla
kännde uppe så länge de lede o var utprägl till minne
en kvinna till den som dog omb. den något före 1880.
Kv. kan, som då var n. 30 år gammal o redan rit
3 d. är fullt stannat i utveckling såväl fysiskt
som kroppsligt o var det största tankbara bråk av män-
niska, ändå fick vi minnestarla som hölls i be-
kan man lätt fatta att man den tiden dess. Tarla hade
en period värdade den o genom den visade den vis
in aktning o in aktning också för dotter som de också
ger en påminnelse om. För tiden var jag en gammal
känsligt barn o jag minns än att jag kunde ringa
till under uppf. dessa Tarlar med en stark vis-
tn o inte gärna sig åt det lika då de kände när
jag kom in i en främmande stuga där jag visste
att de kände, i mitt eget hem fanns inga ej en
i minnens stuga, då den inte haft några antägn
om att i en tid när de var mer v. 1860.

1870-Talet. Minnes föräldrar hade dött före i omkring 1850
i sjöströ var hem född 1818 o hade inga utländska rykten o
minnen var från annan ort i hade rykten där. När år
1892 o då var tvärlinns ut bords jag skrev detta
därpå att det kan ge någon antydning om ur det, om
man så förhåller det till utredningsstid, alltså in-
till 1880 då det, nog ganska trötligt slut. Om det var
tid och andra eller tillräckligt slut om angående ut jag g
men var att inga nya hem till.

Minns jag inte var det alltid unklart den första
historien på min stam. Kunde på finare tavla var
en karta färdig, i Gustafskarna (varerna). Överst br
jade texter med ett litet knappast observerat och
som nog var - ett - i där under - skinnat as - (om
det fanns någon till dea anses benämning där under
minns jag inte). Skriv under med stora delvis ifyllda
bokstäver den dolda namn i olika stilar, i den
nämnda kan minna förklar i tryckstil namnet, den

Yön Lansson - någon tittar fanns giveströ inlä den de
kun ju var ett sam men till ären i enen ö dörfr i en
konde kallas-gossen - på fanns det under på ett på ro da
fjellse ö cides datam ö är.

Detta var också enklare något av ännu en fanns
men de vanligaste här. A fanns här fanns fanns
vidlyftigare utifrån de som de är ipai vet jag ej.
Det var, som fanns nämns alltid med något en andakt
i ordnad de gamla såg på de nämnda fanns
om de var en så öfver i skapilade. Någ kunde de ännu
fanns några annan minns fanns önn biter i fjellse
dag men de ha helt fallit i gänstas här, det var det
som hade samband med de häras liv ö did som leade
här i ännu i de nämnda fanns, dörfr på
de en dominerande plats i dessa var, något annat fanns
ju dr de ett uttera.

Jag minns att en på som fanns på de i en gaid här -
intill en barndoms vän. Namnet till mig hade ö här

var en gammal oöfentlig födelse 2 dags beklagning.
Tackad ornerad med beklagningsattituten samt färg
lagd mer den hade Teet öfver å de närm som skalk
bli baksida om den sattes i ram. Jag har aldrig set
mer än den samma av detta slag & den var mycket
vett bibehållen i hem var ridd om den i väderställe den.
Den häst ämnade visst på Toap i Kåls Traps neder
Väcker det intresse i någon vill sätta sig i förbindelse
med ögar i minas fri att få se den så en hemmas adress m:
Fm Udda Skalmström Boasöd Åsperöd Tel. 138 Åsperöd
Jag kan inte i detalj beskriva den då jag inte sett den
på 20 år men färgerna är nog vattenfärgen & inte en
vett & påfall. Om den är nog mer minns jag inte
Att minnas minnes saken har nog varit ganska
vackert. En farbror till mig fick vid mitten av 1890-talet
patriotiska sällskapets medalj för långvarig & trogen
tjänst. Till denna med tillhörande papper fick min far
som var utlärd snickare men lämnat yrket för landbruk.

~~göra~~ gina en ram av svartek som ägaren köpt i Tru-
 nisse. Denne ram hade ett platt rött baklin den
 medaljer med tillbehör sattes upp med glas framför
 Den ursprungliga riste ägaren till n: 25 Trunse (denne
 de gälden till och med) satte på 1880-90 Tallet i glas ramm
 ett par stora bröstbucklor som höll till gedignaste
 silverutrustningen på den himmelske kändis dikt
 (brudbräp) i den kända tiden invid dessa, som
 minne av ruckarnas bröllop 1885 en tavla med teck
 i ruckarnas fotografi i bröstbild som inramat med
 vår arbete allt bakom glas och ram. Ramen slät nog en
 gjök den liknande tårleg i polerad (pistrid vid den vida)
 jag tän just nu veta att den magisk edd tiden i dess-
 frimmar av riste ägaren Andreas Andersson skänkt
 till Louise Holm den den nu finns, något jag hört men
 alldeles gäms bort. Likaså minnet riste när det är kända
 delar som ligger på nära i tiden som några få år. Tills
 baka. Fast det inte precis ser sig en någon minne.

"Färd" kan jag inte låta bli att nämna att den nämnda
 ägaren nr 25 också vid riksdagen, när stegen
 överlämnades övertogs av karaktär av gammaldags
 "folka-stua", skaffade mig (hur vill jag inte) en Färd
 som var färdig & målad i tusch & färg, även texten
 i färg. Där fanns två eller kanske tre versar av den
 bruden vackert textat & vid sidan av den vackert
 arbetade överskriften: Ödalsbruden var en liten bild
 av gården. För ättlingarna två versar av dikten: "Oft
 gåg äs -- i skog lovar icke -- i hänske där emellan
 ofta vem som vill --". Jag minns inte med säkerhet
 vad det var för en vers som med tillhöll enst
 gården. uppteck men det var något som ryftade på isen
 versens rätta del: skinn skind & gen i rykten fanns jag
 skän den lagna var löst. Denna Färd kängde mellan
 att par förstoringar i färg av maktens, ståt format,
 de första förstoringar av detta slag jag sett.
 Först hade i denna stuga som då hade varit sin ut-

spansliga inredning inte funnits andra tavlor än
några minnelsebilder över den föregående generationen
avslutade i samma stil & i samma stück som de
jag förut beskrivit. Dessa förvaras då samtidigt
med eller något efter det den riste is den förra generationen
gick bort 1896.

En tavla som också på ett sätt var en minnelse-
men av annat slag & utestående från kommande
inom Skumpes böcker var det porträtt som Rutger
Oschle anmärk har stundtals varit uti namn på i den här
hans egen namnteckning) skänkta till varje hemman
på 1/2 mtl = 40 Ld vid utskiften i utflyttandet av
gårdarna. De var måladeflyttade eller helt förstörda på
de flesta ställen redan på 1890-talet, men en i an-
fams dock kvar i någon är nog bevarad om på
neholm. En sådan fast värd skadad av ålder i natt-
mugg eller trämärsk fanns också ~~25~~ 25. Det var en
litet grafiskt av samma utseende som bilden & min-
nesten

vid vägen nära om stiftet. Finns någon sådan träd
i Tranekholm kan man kanske då också spåra om det
 varit någon tillägnan ryftande på den som inrättat
gård i Trala, i de exemplar jag nu har det varit
utplanat eller uppått.

Sen det här gäller Trala passar det kanske inte
att ha med sådana saker som inte sätts i min
glas i rum. Annars hängde i min tidigaste barn-
dom på 1892 till 1895 i minnens stuga i över hundra
säng en liten färbunden rund krona av något
grönfärgat värt med regelbundet insatta cirkulära
blommor (man band också sådana kronor av bultar då)
den hängdes minnas begravningkran, det är alltså
jag vet om den.

11. När man varit vid ständer på sommaren plockade
man där till slags små gula cirkulära blommor som
man band lika dans små runda kronor av i hängde
på väggen i min barnrum. De hängde som prydnad

i minde ja endast om sommaren eller för somliga om
ett särskilt tillfälle då de besökt en viss plats.

Diplom från Husförbrukningsalliansens (antenn-
näten) i hemslöjdsutställningar till: På upp, visst
ett två tillfällen ombr. rekultiverat, då de gamla
agarnerna ar gammal slöjd ännu hade öfver
många priset för sina arbeten, sådana som om gä
munda benämningar "gammal slöjd", "sätter, och så
innum glas i namn öfver i heders plats också de
var ja nästan ut rädda till minnesteckningen öfver
var det är där slöjderna några kvar, då de minne
om såväl de gamla som levat om om lernas handa
skicklighet.

Tavloras placering.

Beträffande minnesteckningarna som ja var de
dramatiska de förefaller det som om de i hem där
olje tryck och i utställning (blev ibland nästan en varm)
medan de föra ännu fanns kvar, men ju fler det

Annars var ar de renare ändå höll de båda inter-
na isär. De första bibelböckerna i gamla plats i stuga-
när man dagligen vistades i de färggloda olyck-
ken hängdes upp i andra rum. Det allvarliga med
annu mer Tårerna hölls allt jämt i helg i mer klar-
klack ej ihop dem med det glada knutna även om
det var med religiösa motiv.

Kägligt om placeringen i örrig kan jag sedan dra sig fram
och jag vill ta några konkrreta exempel på gamla
gammaldags eller kombinerade rum under. Uchihisfien
En bordsärend med gammalt folk i gammal inredning:
En bordsärend med gammalt folk i gammal inredning:
En bordsärend med gammalt folk i gammal inredning:
En bordsärend med gammalt folk i gammal inredning:
En bordsärend med gammalt folk i gammal inredning:
En bordsärend med gammalt folk i gammal inredning:
En bordsärend med gammalt folk i gammal inredning:
En bordsärend med gammalt folk i gammal inredning:
En bordsärend med gammalt folk i gammal inredning:
En bordsärend med gammalt folk i gammal inredning:

med en bäddskivan med urverk som drog upp så ring-
arna vängde. Där var gulten på oljetycken övergick
till barm kunde kammarbäggarne nästan helt
täckas med oljetyck omkr. rektus tyfver men det var
ja inte med minnstapeln att göra. Då började också
att komma slag av minnstapeln maktbra i sin slag
att visa sig fast de aldrig kom vidare insteg på
bäggarne. Det var utmärkte porträtt av de döda vi-
lande i bistrum, smyckade med blommor, ja jag vet
att jag den man blott på en död pojke hans blöder
placerat honom i en stol, där endast den döda
blicken visade att det var ett lik man fotografat.
Det var s. k. kabinettkont de som i min tycke kända
saker som hängdes upp till besökande.

När de båda gamla systarna jag nämnt fanns så
länge de levde, till 1930 talen i Unga ö kammaran
på deras bäggar endast den nämnda animerats
över borden samt bådas likadana måladastiska borden

men i deras fönster, ett kallrum, där man hängde
ett bälte af björk, en reproduktion, ett jögar-
motiv i glas i ram.

I ett husmans hem kan intill det man var strängt
religiös, i kyrklig anda, hängde mitt över mahan-
nas säng en reproduktion av en Tapla delad i två
fält ett större upptill med korsfästelsen och en ma-
lare nedtill med gräsläggningen av Kristi kropp,
i tronat bunt-vänt eller hade det kanske ursprung-
ligen varit bara varit tvärt om. På ömse sidor
där om hängde ett par inblikts minnestecken
över hans upprämnade där utdär de svåraste pa-
tientens ryttar, så mycket att man kunde se att de var
en del i orten yngre typer med bistar stolarna
och stolar eller bänkar. Det var de enda tavlor som
fanns i detta hem.

På alla sidorna minner tavlor ständigt hängde på in-
berämda plats där man ständigt vistades på minnen

man ju också ständigt om dem de var ägnade åt i natu-
rligtvis hade man då också de månens dagar som hängde
sammans med deras liv i minne ju annat sätt än
i våra dagar när ingen annan motsvarig lät drömmen
finns än en gravård ju kyrkas gårdar eller ingenting alls
gag. Men också att man då längre vördade deras minne
än om inte deras gravar lätts så väl i ordning som
är fallet. Även glada hälselser lade naturligtvis i sig
gärne kvar i minnet om något ständigt i synligt minne
därom fast jag inte har så många exempel därpå.

Skallade benämnas har jag inte här mer än i ett hem
och du var då mest varnande jag vet. Den danske gamla
konstnären var i det närmaste lam och mannen försö-
man o upplade i övrigt med diverse, att till synes tryf-
tigt hem alltså. Varipå dessa benämnas, som var
lika datamålningarna med Elie himmelsfärd
och något som liknade ett triumfåg, kommit till detta
hem är en gåta, då ingen av måkarna har tänkt

ha haft några förbindelser uppåt landet. Den gamla
 danskan visade mig en gång det kakrum där de
 var uppsatta längs en hel vägg i samma till ett för-
 stur på en annan. Fast jag under var i läroslagen
 då visste jag så mycket om dala-broder att den
 gjorde ett förbluffande intryck på mig att de
 alla utgångna som det föreföll repetera där. Krimmen
 förklarade vad de skulle föreställa i kanske också
 också något om deras ursprung men jag förstod
 ej nog av hennes språk för att fatta det. Detta hem
 upptäcker på c:a 40 ar sedan o vad det blev ar bro-
 derna då vet jag ej kanske fanns inte broar där
 o i vilhet talade de mig inte att kanske med. Materi-
 alit vet jag inte om det var vax eller papper. Längden
 var nog mellan 3-4 meter i bredden en halv eller något
 mera, jag minns inte så väl då det är c:a 30 ar sedan
 färgerna och några bilderna minns jag bättre.
 Det är som nämmt det enda fallet där jag nåt eller hört om

sidorna benäddes här i stället.
 Minnelse Tälman har såhelt endast haft sin
 plats i hemmet hos barn eller ryshon till den dode &
 aldrig här vad jag vet i kyrkan det kan varit kruskap
 & paten nates förbehåll, epitafier. Kransar, främst
 de på 1890. Tacet & fram om skuldschiften så vanliga
 pärlkransarna med svarta & vita glasperlen, mot
 slutet blår & vita för lamkransar. Tog man in-
 när för vintern. Det var inte ovanligt att de re-
 sadane kranisar hängande på bäggarna i hemmet
 och ej i de dagliga rummen. Så i Thrums stna
 församling. I de minde församlingarna s. s. här i
 Lönstorp & Hassle Bösarp där dets fullen var få & va-
 ren kranisar synliga hängdes kranisarna in där på
 bäggarna i raden främst pärlkransar som mot
 sommaren åter todes ut på sina platser, men äfräm-
 stne i El-Bösarp även kranisar av preparerade
 palmblad med utskode knutgärdade blommor. Liden

När de där gamla ödet upplevde även dommarid
id rekultiverat. Ungen antog sig vara notis m.
den men av pietets skäl fick de kända bror där
den gamla kvinnliga ringaren kunde peka ut
varus var ö en sådan brans. var. De kända där
att minne ö det gjorde nog också minns lilla
gröna brans id hennes stäng. Det var minnets
helgd även om dessa visade konstgjorda blomster.
Tillverkare av minnestecken.

De tecken som mest förekom här var nog varit
utpräde av en skulptörare tidliga maskottörare i
Hassel Börns men rätt intet detta i samband
med den allmogemålare som av fru Fransen kallas
Börns målaren för den som målat tecknen var
verksam åtminstone intill 1880 Talus bröjar ö lode
konstige längre först det blev slut med målning av
detta slag, allmogemålaren var verksam redan
under 1800 Talus andra decennium ö hade sin bästa

Vid på 1820-talet jämförde med Trolen som en finnas
 på Långholmen var de valda mer regel i utförandet
 skolmästaraktiga skulle man komma säga. Denna man
 var såväl utfört arbeten ej endast för hemmet och
 folk utan även för den omgivande trakten där för
 talas den likhet som fanns hos Trolen i de olika byg-
 na här samt omkring. Men hade det ju som pågick
 efter vad de gamla sade kunde man rita en tröja i
 ett ryck så snart någon var död utan att man
 öfver bjöden på begravnungen döf i ryggen kan
 därtill någon göra brunt och i naturen allt efter
 givans rimlighet i smått, lönerna var liten då.
 De utom stier de tog kan nog mot beställning och mot
 betalning där visste kan ju ej heller detta för en släk-
 tings arna uppges den, någon tack vet jag inte om
 ej heller om det var olika utförande enkla och vid-
 lyftigare, stilen i ~~gammal~~ var i stora delar den samma.
 När hans tid tryckte vet jag inte mer den trycks

ha varit ungefär till 1880 talen i jag, de sådana
talen kom in under ungefär samtidigt som ^{nyckta} ljudning
till till bättre begreppningar trj och kom i bruk.
Dumhet föreskras mig något som minn ega gar-
la talat om. Det var en yngling som hette Jon &
som var vanfr på något sätt, han bodde hos sina
föräldrar, Charles Lars till jag de hette, i en hus
på nr 24 Skurup, där också minn gamla prästade bodde
Dumme blev skulle vara mycket iblandig att skri-
va o teckna o rita o lärde också andra att skriva
Jag vågar inte säga att han utpräde sådana ar-
beten som minnestalen för var i glidje men var
för talade de gamla om hans dubbtig till sådant
som ju för den inte hade någon betydelse i annat
sammanhang. De som lärde att skriva ar honom
var sådana som inte gått i skola naturligt men
som redan ville lära så mycket att de kunde skriva
rätt namn jag för lite jägar tilläppen, var han

någon del i ämnesutsettarna så är de lika tå-
rens men någon lärjunge till honom var han nog
kenesast, dock, jag vet inte längre. Han dog nog
i en feber till mig som var född 1839 gick hos honom
från att vara skola sedan var öfver skolåldern (han hade
aldrig gått i skola) alltså på 1840-talet så tiden samman-
faller på med skolålderns öfverålderns tid. Han
kan utifrån sådana är det ju möjligt att han i inte
skolåldern utifrån testat över begreppet jag
nämmt de var nämligen grammer.

Några anmärkningar om ämnet är behöfvande namn i detta
till jag inte kan komma fram med det blir säkert
som tekniken var den i med endast små variationer
men med stor utskyllnad olika typer i tekniken
mellan. Jag kan aldrig löst att Teknikmåleri & skulptur
måleri utifrån av samma person det var en stor skill-
nad på teknik. Teckningarna hos en minnstänke
fick de en säkerhet på handen & säker ögonblick

Reiste måtenet däre mot färg rinner i fantasi men
ofta submedle de andra egenskaperna. i ibland t. m.
skier kunninghet.

Tärdige minnelse att endast rätt till namn
i data. Har jag inte någon påminnelse om annat
tryckte hos i gratulationskort som kom i boks
vidan vid 1880 talits ingång men jag har aldrig
sett den insamade. Mer var hade ett sådant kort
med präglad bild duva med bres i skirna
versar som kom på en i sin brödsodag, men det hade
aldrig blivit insamat fast du kanske var ännu dött.
Kanske har samlingarna i boken utsträckt någon
upplysning om.